

Lauantai 6.7.2013
Lähetysseurat 15:30
Heimo Lipiäinen

Isä meidän rukouksessa olemme oppineet pyytämään ”Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme”. Jos muistelemme, mitä uskonpuhdistajamme Vähässä katekismuksessa sanoo jokapäiväisen leivän tarkoittavan, mieleen nousee pitkä luettelo: ruoka, juoma, vaatteet, kengät, koti, pelto, karja, raha, omaisuus, kelpo aviopuoliso, kunnolliset lapset, kunnollinen palvelusväki, kunnolliset ja luotettavat esimiehet, hyvä hallitus, suotuisat säät, rauha, terveys, järjestys, kunnia, hyvät ystävät, luotettavat naapurit ja muu sellainen.

Vaikka Jumala tätä kaikkea pyytämättä jakaa kaikille, myös pahoille ihmisille, olemme Lutherin mukaan pyytämässä tässä rukouksessa, että Jumala auttaisi meitä käsittämään tämän ja vastaanottamaan jokapäiväisen leipämme kiitollisina.

Tämä rukous pysäyttää miettimään kahta asiaa: Ensiksikin tuo sana tänään, tänä päivänä.

Olen kysellyt, miksi tämä pyyntö ei tahdo riittää meille. Miksi minulle ei riitä se, että tänään saan ruokaosani ajallaan? Miksi meidän luottamuksemme Jumalan huolenpitoon on niin löyhissä kantimissa? Tilaisuuden tullen, kaiken varalta, kokoamme tulevaisuutta varten, ei vain huomista ja ylihuomista ja ensi vuotta ja vuosikymmentä varten, vaan niin edelleen – loputtomasti. Miksi meille on tullut läheiseksi runoilijan pyyntö: ”Anna meille – tarkoitan: älä ota pois. Vaikeata lastesi luopua ois.”? Miksi emme, Jumalan hyvyttä vastaanotessamme, osaa iloiten ja kiitollisena asettaa sitä myös rohkeasti kiertoon?

Toinen asia, sekin usein toistettu ja silti niin usein unohtuva, on rukouksen meille -sana, anna meille. Tämän päivän maailmassa ei kenelläkään olisi varaa vetää tähän meidän joukkoon liian ahtaita rajoja. Olemmeko huolehtimassa ja hätäilemässä kaikesta lähellämme olevasta niin, että kaukana oleva lähimmäinen jää sivuun? - Välimatkat maailmalla ovat lyhentyneet. Enää eivät lähettimme kaukaisissa maissa joudu odottamaan puolta vuotta vastausta Lähetysseuran johtokunnan ”sedille” lähettämiinsä kirjeisiin, kuten 140 vuotta sitten joutuivat. Silti on vaikeaa nähdä ”ohi oman huolen” ja toimia sen mukaan.

Tässä menneet polvet ovat meitä opettamassa. Ohi oman huolen lähtivät ensimmäiset Suomen Lähetysseuran lähetit Suomesta nälkävuosien keskeltä kohti Afrikkaa. He rohkaisivat laivan kannelle noustuaan saattajia ja toinen toistaan täällä jo tänään veisaamallamme Lutherin virrellä ”Jumala omi linnamme ja vahva turva aivan”. - Ohi oman huolen lähti Heikki Saari Helmikuun manifestin vuonna 1903, edellä menneiden askelissa, Siionin virret matkassaan, alkamaan vuosikymmeniä kestänyttä palvelustaan Lounais-Afrikassa, nykyisessä Namibiassa.

Ja melkein päivälleen 99 vuotta sitten, viikko ensimmäisen maailmansodan alkulaukausten Sarajevossa kajahdettua, tapaamme Wilhelmi Malmivaaran Nurmon herättäjäjuhlan puhujan paikalta. Hän muistuttaa herännyttä kansaa siitä, miten Kalajoen käräjillä pappeja syytettiin muun ohessa siitä, että he olivat koonneet säästölaatikkoihin varoja pakanalähetystyötä varten. Määrättiin, että keräys oli lopetettava ja laatikot tehtiin käyttökelvottomiksi. Todettuaan tämän Malmivaara nostaa yhden noista kovia kokeneista laatikoista esille ja jatkaa: ”Tässä on säästölaatikko, joka oli minun isälläni asuntonsa oven pielessä. Viskaali teetti tähän sepällä

rautaisen levyn ja naulat ja löi tämän raha-aukon hyvin tukevasti kiinni, että hullutus loppuisi siihen, sekä kiskoi vääntämällä tästä oven irti. Mutta ei huomannut, että sen kautta tuli tähän vain suurempi aukko kuin se, joka rautalevyllä peitettiin. Minä nyt ehdotan, ikäänkuin pikku kiusaksi silloiselle esivallalle, että kokoisimme tällä samalla laatikolla varoja lähetystyön hyväksi ja koettaisimme, panisiko se pahakseen sitäkään, vaikka nyt tällä kertaa käyttäisimme tätä isompaa reikää.” Näin Wilhelmi Malmivaara.

Hyvät, monien huolten painamat ystävät. Tänään on meidän vuoromme. Myös tänä aikana Kristus tahtoo lähettää kutsumansa ja ruokkimansa jakamaan lahjaksi saamastaan. Ja kun Kristus lähettää, saa heikkokin olla liikkeellä ja vanhassakin on vara.